

U I T N O O D I G I N G

tot het bijwonen van den afscheidsavond van den
W E L E D E L E N H E E R J . E L F R I N K

Hoofd der Christelijke School en zijn Oud-leerlingen in het
gebouw W I L L I B R O R D U S, Rijksstraatweg 241 Duivendrecht.

Aanvang 8 uur.

P R O G R A M M A

1. Mededelingen.
 2. Aankomst van den Weledelen Heer J. Elfrink en echtgenoot.
Bij het binnenkomen gaan allen staan en zingen hen het wel-
komstlied toe. (Wijze: Gezang 180.)
 3. Gebed.
 4. Openingswoord.
 5. Overhandiging van het afscheidscadeau en album.
 6. Gelegenheid om den Heer Elfrink toe te spreken.
 7. Dankwoord door den Weledelen Heer J. Elfrink.
- P A U Z E
(bezichtiging cadeau)
8. Eenige voordrachten.
 9. Voordracht door drie dames. Verlicht tableau.
 10. Sluiting door den Weledelen Heer J. Elfrink.

1939

AFSCHEIDSLIED VOOR DE HEER J. ELFRINK

(wijze: Lippe Detmold)

In den jare achttien negen en zeventig
Ver weg in 't Zeeuwse slijk
Zette d'ooievaar in 't stadje Biervliet
Een kindje aan de dijk.
Dat knaapje was daar lang geen strop
Maar hield zich niet lang in Zeeland op
Want weldra klonk een stem:
"Hij gaat naar Doetinchem!"

Maar een zeeuw in de Gelderse Achterhoek
Voelt zich daar lang niet thuis.
Dus toen vertrok onze student al gauw;
Al ging hij niet naar huis.
Hij heeft zijn koffer toen heel vlug en net
In Wageningen neergezet.
Maar zo ver van de kust
Had hij nog lang geen rust.

In Overschie begon de ware baan,
't Beroep van Vaders stam.
Daar zag hij de schooldeur openstaan:
En onze meester kwam.
't Ging hem daar zelfs heel goed naar de zin
Want al gauw haalde hij zijn bruidje in.
't Geluk begon daar toen pas recht
Maar nog niet voor Duivendrecht.

En hoger steeg d'onderwijzersster
't Huis van 't Hoofd werd ingericht.
Maar de stad van radio en licht
Zag niet altijd meesters aangezicht.
Philips noch Karel I
Hielden vast Meester ging heen.

Een paar mensen gingen hier vandaan
Die hebben iets gezegd.
Daarop keek meester toen zijn vrouw eens aan
En zei : "Naar Duivendrecht".
Hier hebt gij ons allen opgekweekt
Ziet U ons weer - hoewel heel wat ontbreekt -
En diep uit ons gemoed
Klinkt nu onze afscheidsgroet:

De Heer zij Uw Herder
Hij ga met U mee
Hij schenke U ruste
Bij Nederlands kuste
Hij zeeg'ne Uw avond
Met voorspoed en vree
(wijze: Gezang 198)

Dit lied is gezongen door oud-leerlingen bij het afscheid
van meester Elfrink.

In de lokale pers verscheen een verslag van dit afscheid.
Mevrouw Henny Mul heeft ook dit document bewaard:

HET VERTREK VAN MEESTER J. ELFRINK.

Hartelijke hulde van zijn oud-leerlingen.

Op waarlijk indrukwekkende en tegelijk sympathieke wijze hebben de oud-leerlingen der Cristelijke school te Duivendrecht Maandagavond afscheid genomen van den heer J. Elfrink, die wegens het bereiken van den pensioen-gerechtigden leeftijd de functie van hoofd dezer school heeft neergelegd.

Aan den oproep van het comité hadden zeer velen gehoor gegeven, zoodat de zaal van het St. Willibrordusgebouw geheel bezet was, toen de voorzitter, de heer B. J. Wink, allen hartelijk welkom heette en over de groote opkomst (er waren zelfs oud-leerlingen van den heer Elfrink uit diens vroegere standplaats Overschie en Eindhoven) zijn vreugde uitsprak.

Omstreeks half negen kwam de heer Elfrink met zijn gade de zaal binnen. Allen stonden op om den „bovenmeester” een welkomstlied toe te zingen.

De voorzitter ging hierna voor in gebed om vervolgens het echtpaar Elfrink namens de oud-leerlingen welkom te heeten. Spr. zeide, dat men den heer Elfrink slechts noode ziet vertrekken. „Voortaan zullen wij den raad en daad, die ge ons zooveel gegeven hebt, moeten missen. Dat zal zwaar zijn voor menig oud-leerling, want U had een „open deur” voor ieder. Uw invloed was doorslaggevend voor menigeen. Maar bovenal hebt U zich hier in Duivendrecht als een waarachtig Christen getoond en dat is het, wat voor ons allen zoo van beteekenis is”. Spr. betuigde den heer Elfrink dank voor de vreugde en medewerking den oud-leerlingen geschonken. Spr. eindigde met het scheidende schoolhoofd een fraai schilderstuk aan te bieden. Aan mevr. Elfrink overhandigde hij bloemen, als blijk van waardeering voor de gastvrijheid, welke zij in zoo ruime mate verleende.

Een der oud-leerlingen haalde enkele herinneringen op. Spr. waardeerde den heer Elfrink altijd om zijn grooten eenvoud.

De heer Elfrink spreekt.

De heer Elfrink zeide verheugd te zijn, weer eens voor z'n oud-leerlingen te staan. „Vroeger zei ik, dat of dat moet je doen, maar nu zijn jullie het, die zeggen: meester, nu mag jij eens een woordje zeggen.” Spr. herinnerde aan een bezoek, hem door den heer A. J. Tishauser gebracht. Eerst zei spr., doe geen moeite, maar toen Antoon zoo spontaan verklaarde, dat men meester Elfrink toch niet zóó zou laten gaan, zag hij (spr.) daarin de hartelijkheid van allen en gaf hij zich gewonnen. Toen de heer Tishauser later over een cadeautje kwam spreken, heeft spr. gezegd: geef mij maar een schilderijtje. „Ik zeg jullie daarvoor hartelijk dank en ik verzeker jullie, dat het een eereplaats in mijn nieuwe woning zal krijgen.”

Bij het scheiden, zoo vervolgde de heer Elfrink, past ook een ernstig woord. „Ik ben dankbaar, dat ik hier heb mogen arbeiden, maar bovenal ben ik dankbaar, dat ik jullie heb mogen wijzen op Jezus Christus, de rots van ons leven.”

In de pauze werd den oud-leerlingen een verversching aangeboden en was er gelegenheid het herinneringsalbum te teekenen.

Vervolgens gaven eenige oud-leerlingen een paar voordrachten ten beste. Bijzonder aardig was „meester Elfrink”, waarin de kwaliteiten van den gehuldigde (en dat zijn er niet weinig) werden opgesomd. Diepen indruk maakte het tableau: „Geloof, Hoop en Liefde”, dat drie dames, eveneens oud-leerlingen, ten tooneele brachten.

Ook werd den heer Elfrink een zanghulde gebracht. Dit afscheidslied was vervaardigd door den heer A. Grimme. Mej. R. de Vries begeleidde het zeer verdienstelijk.

De heer Elfrink andermaal het woord verkrijgende, zeide over dezen avond zeer voldaan te zijn. Inzonderheid dankte hij het Comité. „Er is veel werk door jullie verzet, maar mijn vrouw en ik zullen dezen avond nooit vergeten.” Op verzoek gaf spr. hierna zijn nieuw adres op, in de verwachting, dat hij van zijn oud-leerlingen veel post zou ontvangen. „Laten we eikander niet vergeten”, liet hij hierop niet zonder ontroering volgen.

Na allen te hebben bedankt, verzocht hij de aanwezigen psalm 180 : 1 te zingen. Ten slotte ging de heer Elfrink voor in dankgebed.

Nog eenmaal werd de heer Elfrink door zijn oud-leerlingen toegesongen. Men koos hiervoor psalm 134 : 3.

* * *

Het comité verzoekt ons mede te deelen, dat er voor belangstellenden gelegenheid zal zijn tot afscheid nemen van de familie Elfrink op Vrijdagavond 21 Juli van 8—10 uur in de school.

Wiering. Nieuwbladen. 20-7-1939